

## En Kvinde i Overværgeraadet? Indgivet Andragende.

—o—

Den 15. Marts indleverede D. K.s Fællesstyrelse nedenstaaende Andragende til Kultusministeren, der udtalte, at han saa velvilligt paa det i Andragendet udtalte Ønske.

*Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.*

I Tilslutning til et i 1912 af Dansk Kvindesamfund til Justitsministeriet indgivet Andragende, hvori man bad om, at det ene Medlem af Overværgeraadet maatte være en Kvinde, tillader Dansk Kvindesamfund sig herved ærbødigt at ansøge det høje Ministerium om, at den nu ved Dødsfald ledig blevne Plads i Overværgeraadet maa blive givet til en Kvinde.

Det forekommer os i høj Grad

ønskeligt, at Overværgeraadet, som jo er en Appellinstans for de Fædre og Mødre, der føler sig forurettede af de stedlige Værgeraad, i sin Sammensætning bliver et Udtryk saavel for kvindelig som for mandlig Tænkemaade, hvorfor vi ogsaa er af den Tro, at en Kvindes Optagelse i Værgeraadet vil blive hilst med Glæde af mange og styrke Tilliden rundt om i Landet til Overværgeraadets Afgørelser.

som Skatten lægges paa Erhverv eller Forbrug, og

Da derimod Erhvervslivet vil fremmes og Produktionen forøges, medens Livsfornødenhederne vil blive billigere, saafremt den ledige Jord bliver tvunget i Brug ved en Skat paa Jordværdierne, kræver vi, Kvindernes Parti i Cook County:

At Regeringen ikke lægger Skat paa Erhverv og Forbrug, men paaligner den fornødne Skat, saaledes at Arbejdet fremmes og Erhvervene opmuntres.

## Amerikanske Kvinder

*mod Beskatning af Erhvervslivet.*

—o—

I Cook County, Illinois, det Amt, hvori Storbyen Chicago findes, har Kvinderne vedtaget følgende Resolution:

»Da Regeringen staar i Begreb med at paalægge en Skat for at dække det Underskud, som den europæiske Krig har været Skyld i, og

Da Arbejdet vil blive trykket og Livsfornødenhederne fordyrede, der-

## Fra „Juridisk Tidsskrift.“

—o—

### Udlæg i Alimentskrav.

Af en Fogedret var der til Sikkerhed for en Fordring dekretret Udlæg i et Krav, som Debitrix i Henhold til en af vedkommende Amt udfærdiget sædvanlig Alimentsresolution havde paa Udbetaling hos det Offentlige af et forfaldent Bidrag til et af hende udenfor Ægteskab født Barn. Dette Udlæg blev af Debitrix indan-

## Charlotte Klein.

Født d. 28. Oktober 1834, død d. 9. Marts 1915.



Dansk Kvindesamfund er et gammelt Træ, og selv om det endnu hvælver sin grønne Krone over det ganske Land, hænder det dog nu og da, at et Blad, gulnet af Tiden, river sig løs fra sin Stilk og synker til Jorden stille, næsten umærkeligt. I saadanne Øjeblikke gaar der et Suk

gennem Træets Grene, det vilde jo helst have holdt paa alle sine Blade til den længe ventede Stund kom, hvor Sejrsbasunen forkyndte Opfyldelsen af dets Livs stolteste Drøm, men Opfyldelsen lader stadig vente paa sig, og de gamle Blade bliver trætte og længes efter Hvilen dernede i Mulden. Den Tid er jo længst forbi, da de tvivlede om Sejrens Dage, de Hindringer, som de engang satte deres Ungdomskraft ind paa at overvinde, findes ikke mere, og de ved, at der er grønne Blade nok paa Træet, som vil forstaa at drage det fulde Udbytte af Sejren. Saa slipper da det gulnede Blad den Kvist, som bærer det, og synker længselsfuld efter Hvilen ned i Muldens Moderskød.

Der er i dette tidlige, vinterkolde Foraars faldet et Blad fra Dansk Kvindesamfunds Træ, et af Bladene fra den fejre, fjerne Tid, hvor Træet slog sine første dybe Rødder i Danmarks Jord: Skolernes Tid. Stifteren af Dansk Kvindesamfunds livskraftigste Skole, »Tegneskolen for Kvinder«, Fru Charlotte Klein har lukket sine Øjne.

For knap et halvt Aar siden brag-

te »Kvinden og Samfundet« i Anledning af Fru Kleins 80-aarige Fødselsdag nogle varmfølte Mindeord af en gammel Elev om hendes Virksomhed som Lærer paa Tegneskolen; og i Juli 1913, dengang hun havde udgivet sit lille Skrift: »Hvad jeg ventet af Kvinderne«, stod her i Bladet en Skildring af Fru Kleins Forhold til Kvindesagen og Dansk Kvindesamfund. Vore Læsere vil derfor allerede vide, hvad hun har betydet i Kvindernes Selvstændighedskamp.

Disse Linier ved hendes Død skal da heller ikke være en historisk Redegørelse, men kun et Udtryk for den Taknemlighed, Dansk Kvindesamfund føler overfor hende, som aldrig har svigtet den Sag, hun saa at sige fik i Fødselsgave.

Der ligger foran mig to Breve, som Fru Klein har skrevet til mig endnu i dette Aar, d. 5te og d. 17de Januar.

Hun skriver bl. a.: »Naar man etsteds har bemærket, at min Interesse for Kvindesagen hidrører fra mit Bekendtskab med Mathilde Fibiger, saa er det ikke rigtigt. Jeg var 30 Aar, da jeg første Gang mødte hende, og allerede i mit 11te—12te